Woensdag 31 Juli 1946 · DAGBLAD · 63ste Jaargang No. 4873

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
telef. 1858, Postbus 80, Willemstad
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Vredesconferentie debatteert over stemmingsprocedure.

De Pers krijgt toegang.

Italië's President bij den Paus.

REDEVOERING VAN BYRNES.

In het eerste antwoord uit de zaal op de openingsrede van Bidault heeft James Byrnes van de Verenigde Staten gezegd, dat zijn land zich zal houden aan de overeenkomsten die in de Raad der Ministers bereikt worden. Mocht echter met twee-derden van het aantal stemmen der regeringen die op de vredesconferentie vertegenwoordigd zijn een tegenstrijdig voorstel gedaan worden, dan zullen de Verenigde Staten hun invloed aanwenden om de aanvaarding van dat voorstel door de Raad te erlangen.



JAMES BYRNES
Gaf een lesje in democratie.

Byrnes begon zijn korte redevoering met een lesje in de democratie. Hij verklaarde, dat democratie niet kan worden opgelegd of geleerd onder bedreiging met de bajonet. Zoals terreur aanzet tot terreur, zo kan goede wil ook aansporen tot goede wil.

Byrnes zeide, dat de Verenigde Staten erop staan, dat zij die de oorlog gevoerd hebben ook de vrede maken. Hieraan voegde hij toe: „Ik hoop dat de afgevaardigden zich vrij zullen gevoelen om de meningen van hun respectieve staten ten aanzien van de voorgestelde verdragen te uiten".

Hij zeide, dat de vrede na Wereldoorlog I werd verzwakt door verschillen onder de bondgenoten. De Verenigde Staten namen het onverstandig besluit om terug te keren naar een politiek van afzondering, inplaats van samen te werken en de vrede te verbeteren, welke niet aan de verwachtingen voldeed. Hoe moeilijk het pad van de internationale samenwerking ook moge zijn, zijn de Verenigde Staten vastbesloten niet tot de politiek van afzondering terug te keren".

Toen Byrnes klaar was met spreken en van de verhoging afstapte werd er luide geapplaudisseerd. Ook werd geapplaudisseerd toen Byrnes in zijn redevoering zeide, dat de Verenigde Staten vastberaden zijn niet naar de afzondering terug te keren (Parijs, (AP) 30.7).

DE PERS HEEFT TOEGANG.

67 Journalisten van 26 landen zaten neer met de leiders der 21 landen die de ontwerp-vredesverdragen met de vroegere nazie-satellieten beginnen te overwegen. Molotov had tevoren zijn instemming betuigd tot het plan om toegang tot de pers te verlenen. Hij zeide, dat de Russische houding de laatste tijd nogal „verdraaid" is en dat door de aanwezigheid van de correspondenten een en ander weer kan worden recht gezet. Men hoorde al meteen het voorstel om Albanië als 22e land toe te laten tot de vredesconferentie. Ook werd het plan gehoord om een meerderheid van twee-derden te nemen voor beslissingen.

Het verzoek werd gedaan door Moisha Pyade Vice-Voorzitter van het Presidium van de Joegoslavische Algemene Vergadering.

Hij sprak terwijl Molotov aan zijn rechterzijde zat aan de lange ovale groene tafel. Byrnes, die laat kwam, zette zich neer aan de linkerzijde van Pyade. In de namiddag is Molotov de eerste spreker op het programma.

Byrnes werd opgehouden door een bespreking in zijn hotel-suite door Pietro Nenni, Vice Premier van Italië. Deze bespreking duurde een half uur. Een woordvoerder van de Noordamerikaanse afvaardiging maakte melding van de bespreking, doch verstrekte geen biezonderheden omtrent het onderhoud. Nenni kwam tijdelijk naar Parijs als leider van de niet-officiële Italiaanse afvaardiging na een tocht door de Scandinavische en Noordeuropese landen.

De Nederlandse afvaardiging viel de regels aan welke voorgesteld waren door de Grote Vier als „niet in overeenstemming met de souvereiniteit der middelgrote en kleine mogenheden". De zegsman stelde voor dat het blijvend voorzitterschap van de conferentie aan Frankrijk zou worden toegekend, aangezien dit land als gastheer optreedt. Liever wil men zulk een voorzitterschap dan een dat wisselt tussen de Grote Vier of Grote Vijf. De Nederlanders zijn tegen het voorstel voor een meerderheid van twee-derden en stelden instede een gewone meerderhei voor (Parijs, (AP) 31.7).

WAT ATTLEE ZEGT.

Clement Attlee, de Premier van Groot Brittannië heeft, in zijn toespraak voor de vredesconferentie gezegd dat volgens zijn inzicht de taak van de conferentie te vergelijken is met de poging van de Britse socialistische regering om het Engelse leven te hervormen. „Doch onze taak is beperkt", aldus Attlee, die erop wees, dat het probleem van Duitsland blijft.

Hij waarschuwde zijn toehoorders dat de machten van de publieke mening aan het werk zijn over de gehele wereld en dat de afgevaardigden deze niet kunnen negeren. Evenmin kan enig land of enige heerser dat. Hij zeide, dat de virus van het nazisme ook nog in de wereld is en moet worden uitgestampt.

„Wij zijn de voogden van de ongeboren kinderen die nog voort moeten komen in alle landen".

CLEMENT ATTLEE
„Wij zijn de voogden..."

Attlee verzekerde de conferentie ervan verlangend te zijn het oordeel van de andere zeventien landen te vernemen. „De vier mogendheden moeten niet en kunnen inderdaad niet onbewogen blijven door de ideeën van de andere landen, vooral niet de landen die zoveel aan de overwinning hebben bijgedragen."

Hij vervolgde: „Laat ons nooit vergeten dat Duitsland en Japan er nog zijn en en werkelijk gevaar vormen. Zij zullen weer moeilijkheden veroorzaken indien er wegens meningsverschil een splitsing zou komen tussen de Geallieerde landen" (Parijs, (AP) 30.7).

BETANCOURT IS TERUG.

President Romulo Betancourt van de Venezolaanse Revolutionnaire Junta is in Caracas teruggekeerd van zijn reis naar Mexico en andere landen in Midden-Amerika (Caracas, (AP) 30.7).

GEEN TOEGANG TOT ENGELAND.

Spaanse ambassade-kringen in Mexico-stad zeiden, dat Santiago Carillo, de communistische minister in de uitgeweken Spaanse republikeinse regering onder Giral, geen toegang heeft kunnen krijgen tot Engeland. Er werd geen reden opgegeven (Mexico-stad, (AP) 30.7).

ZIJ ZIJN TERUG.

De kapiteins Harold Cobin en George Wyatt, beiden Noordamerikaanse officieren die gisteravond door de Russen werden vrijgelaten, zeiden gedurende 27 dagen in de Sovjet-zone van Duitsland te zijn vastgehouden op beschuldiging van spionnage. Zij zeiden practisch de gehele tijd te zijn vastgehouden in het Russisch hoofdkwartier te Potsdam. Zij bevonden zich daar toen Maarschalk Vassily Sokolovsky aan den Noordamerikaansen Bevelhebber Generaal McNarney mededeelde, dat hij niet wist waar de twee officieren zich in de Russische zone ophielden (Berlijn, (AP) 31.7).

JINNAH WIL VERDER PRATEN.

Mohammed Ali Jinnah, Voorzitter van de Mohammedaanse Bond, heeft te kennen gegeven dat hij de deur niet gesloten heeft voor verdere onderhandelingen met de Congres-Partij en de Britten. Hij bevestigde de berichten dat de Onderkoning poogt een tussentijdse regering samen te stellen voor de overgang naar Brits-Indië's onafhankelijkheid. Doch Jinnah verklaarde botweg, dat de volgende stap om te geraken tot een vriendschappelijke regeling, moet komen van de Britse regering of van de Congres-Partij. Hij wilde niet zeggen wat hij denkt van een bemiddeling door de Verenigde Naties (Bombay, (AP) 31.7).

DE NICOLA BIJ DEN PAUS.

Enrico de Nicola, President van de Italiaanse Republiek, heeft hedenmorgen een officieel bezoek aan Zijne Heiligheid den Paus gebracht. Het bezoek dat gepaard ging met allerlei plechtigheden, duurde 45 minuten. Het Sint Pietersplein werd bewaakt door de Pauselijke Lijfwacht, die eer betuigde aan het Italiaanse staatshoofd met zijn gevolg waronder Premier Alcide de Gasperi (Vaticaanstad, (AP) 31.7).

BRITS CABINET OVERWEEGT DE TOESTAND.

Een officiële woordvoerder zeide, dat het Britse kabinet de toestand in Brits-Indië in haar geheel zal overwegen in het licht van de verwerping van Groot-Britannië's voorstellen voor onafhankelijkheid door de Mohammedaanse Bond (Londen, (AP) 31.7).

GOEDE OOGST.

De Noordamerikaanse maïs- en graanoogst zal dit jaar buitengewoon goed zijn, is officieel medegedeeld.

GOED POOLS LEGER.

De Poolse minister van Landsverdediging heeft verklaard, dat het Poolse leger na het Sovjet-leger het tweede in Europa is en gelijk aan het Franse. De technische uitrusting en opleiding worden als uitstekend en gelijk aan die van het Rode Leger aangeduid in een dagorder.

POSTSTAKING.

Tweehonderdduizend arbeiders van alle bedrijfstakken staken te Bombay als bijval met de reeds elf dagen durende poststaking. Het industriële en zakenleven is geheel stilgelegd.

DE CHINESE AFGEVAARDIGDE SPREEKT

De Chinese afgevaardigde Wang Sjih Tsjieh, die Minister van Buitenlandse Zaken van China is, zeide in zijn toespraak op de vredesconferentie, dat een volledige openhartigheid vereist is bij de besprekingen en dat een zo groot mogelijke ruchtbaarheid



WANG SJIH TJIEH
„Millioenen wachten..."

daaraan moet worden gegeven, indien men een ware verstandhouding tussen de landen wil kweken. Hij verklaarde o.a., dat de militaire bepalingen in de ontwerp-verdragen niet te streng zijn en dat de rol welke Italië gespeeld heeft tegen het einde van de oorlog is erkend.

Over de Italiaanse koloniën zeide hij, dat sommige daarvan onmiddellijk hun onafhankelijkheid moeten krijgen of anders onder toezicht van de Verenigde Naties gesteld moeten worden voor een bepaalde periode. „Dat zou wachten op een spoedige en volledige verwezenlijking van hun gewettigde aspiraties" (Parijs, (AP) 30.7).

OORDEEL VAN NIEMOLLER OVER ZIJN LAND EN VOLK.

Dominee Martin Niemöller, de Duitse protestantse leider, vertelde aan Associated Press, dat hij geloofde, dat Amerika „te vlug" was in de aanmoediging tot de groei van vrije politieke partijen in Duitsland. „Tengevolge van ondervoeding en hopeloosheid is het Duitse volk verwoed, apathisch en overgevoelig". Als gevolg daarvan is zijn politieke oordeel „zeer onbetrouwbaar". Niemöller zei, dat hij een herleving van de chaotische politieke toestand vreesde, welke de opkomst van Hitler vergemakkelijkt had.

MOSKOU PROTESTEERT.

Een beambte van de UNRRA in Wit-Rusland heeft verklaard, dat de Verenigde Staten het zenden van tractors aan de Sovjet-Unie hebben stopgezet. Hij zou hierover te Washington hebben geprotesteerd.

LIQUIDATIE AMERIKAANSE FONDSEN.

De Voorzitter van de Ver. v. d Effectenhandel, Carel Overhoff, heeft in een onderhoud met een vertegenwoordiger van Aneta verklaard, dat de liquidatie der Noordamerikaanse fondsen, welke zich in Nederlands bezit bevinden, dient te geschieden door verkoop op de open markt door leden van de Amsterdamse effectenbeurs.

Hij zeide, dat zijn reis naar de Verenigde Staten hem de overtuiging heeft geschonken, dat liquidatie door securiteit aanbod via de Nederlandse Bank of een andere officiële instantie de opbrengst veel geringer zou doen worden.

Overhoff vertrekt de 25ste Juli naar Washington, waar hij besprekingen zal voeren met persoonlijkheden der Federal Reserve Bank en der Amerikaanse regering. Hij is voornemens de 31ste Juli per K.L.M. naar Nederland terug te keren. Hij noemde zijn bezoek een succes en verklaarde, dat de credietwaardigheid van Nederland even groot was als ooit.

het nieuws van vandaag

Alles wat de klok slaat vandaag is de Vredesconferentie. Voorlopig zit men nog te debatteren over de wijze waarop gestemd zal worden om een beslissing te nemen. Dat wil zeggen: een beslissing om een aanbeveling te doen, want uiteindelijk behouden de Grote Vier de zeggingschap over de vredesverdragen met de vroegere nazie-satellieten.

James Byrnes van de Verenigde Staten heeft in zijn eerste rede gisteren verklaard, dat de Verenigde Staten zich zullen neerleggen bij de mening van de meerderheid. Hierbij gaf hij een lesje in de democratie, naar de Noordamerikaanse correspondent seint. Ook Attlee voerde het woord, doch deze vergeleek de taak van de vredesconferentie met die van de Britse Labourregering. Deze taak van hervorming beschouwt de Britse Premier natuurlijk niet als een gemakkelijke.

De Chinees Wang Sjih Tsjieh, die vroeg om openbaarheid en ruchtbaarheid van het besprokene, heeft zijn zin gekregen. De Pers kreeg toegang tot de besprekingen, nadat ook Molotov hiertoe zijn toestemming gegeven had, omdat volgens hem de laatste tijd een verwrongen beeld van de Russische houding zou zijn gegeven. Molotov heeft nog geen redevoering gehouden. Vanmiddag voert hij het woord, doch iedereen weet al dat hij is voor een meerderheid van twee-derden bij de stemming.

De leider der Nederlandse afvaardiging Baron van Boetzelaer van Oosterhout heeft te kennen gegeven, dat Nederland een gewone meerderheid voldoende acht om de doorslag te geven.

Deze gehele stemmingsprocedure is natuurlijk een politieke quaestie. Elk land tracht zoveel mogelijk aan de winnende zijde te staan en naar het voordelig lijkt, wil men de stemmingsprocedure vaststellen. Verblijdend is het echter, dat de Nederlandse afvaardiging de Australische steunde in de eis, dat de middelgrote en kleine mogendheden gelijke rechten zullen hebben als de grote mogendheden.

Italië, dat als een der landen waarover beslist wordt niet officieel vertegenwoordigd is op de conferentie, is achter de schermen druk bezig. Hedenmorgen had Byrnes een onderhoud met den Italiaansen Vice Premier, welke blijkbaar van belang was omdat Byrnes te laat kwam op de bijeenkomst van het comité dat de procedure moet vaststellen. Of het bezoek dat de Italiaanse President Enrico de Nicola aan den Paus bracht, iets met de vredesconferentie heeft uit te staan, lijkt ons niet. Het zal wel een beleefdheidsbezoek zijn geweest.

„De Liquidatie der Koloniale gedachte"

Lim A. Po over het succes der afvaardigingen

Zeggend dat met een maand of vier, vijf de autonomie een feit zal worden, verklaarde Voorzitter Frederik H. Lim A Po dat dit een gewijzigde staatsregeling zal zijn, geen nieuwe staatsregeling welke eerst met de Rijksconferentie zou komen.

— Maar wat is nu eigenlijk die autonomie?

LIM A PO
Nog vier, vijf maanden.

De heer Lim A Po: „Ach, autonomie is maar een woord, maar wat ik bedoel is dat de koloniale gedachte geliquideerd zal worden. Er staan storende bepalingen in de Staatsregelingen, zoals de conflictenregeling, en derg. Ook wens ik een uitbreiding van het kiesrecht met de beperking slechts dat men kan lezen en schrijven.

— En die wijzigingen krijgt u dus?

„Dat wil zeggen: wij hebben gepraat. Wij hadden acht besprekingen met de Ministers van Overzeese Gebiedsdelen Logemann en Jonkman, beiden zeer vooruitstrevende mensen. Van deze besprekingen werden stenografische verslagen gemaakt, welke wij bij ons hebben maar die uiteraard slechts voor de Staten bedoeld zijn. Wel heeft de regering een officieel communiqué over de besprekingen uitgegeven, maar dat zult u wel niet kennen, want een van onze grieven was zeker, dat wij bemerkten hoe slecht de berichtgeving naar de West was. Niet alleen nu door die Aneta-geschiedenis welke Curaçao alleen betreft, maar in het algemeen. Dat moet verbeterd worden. Ook op de Westindische afdeling van Overzeese Gebiedsdelen is men maar matig van de West op de hoogte..."

— Zo, dat is dus ook uw oordeel?

„Ze zijn te druk met Oost-Indië. Ik heb een drie of vier man op de Westindische afdeling zien zitten. Sommigen ervan zijn heel vroeger wel eens in Suriname geweest. Dat gaat niet. We hebben voorgesteld mensen uit Curaçao en Suriname op die afdeling aan het werk te zetten."

Het gesprek dwaalt af, maar de heer Lim A Po, die pas om 2 uur van nacht naar bed ging en vanmorgen om 7 uur al aan het spelevaren was met zijn reismakker Rambaran Misjre op de St. Annabaai, wijst er nog op, dat men drie voorname punten uit de besprekingen zou kunnen noemen, welke op succes wijzen: de verklaringen van de respectieve ministers tijdens de besprekingen, de Regeringsverklaring van Beel en de Troonrede van de Koningin.

— Was uw oordeel niet dat deze officiële uitspraken erg vaag waren? Hier op Curaçao leeft dit gevoelen althans en zowel de Beurs als de Amigoe commentarieerden in die richting.

„Vaag in zekere zin. Binnen het kader va onze besprekingen klinken ze niet zo vaag als men bij lezing van de Regeringsverklaring en Troonrede zou denken.

Ik zie in de Regeringsverklaring toch wel iets poitiefs. Maar vanzelfsprekend kan er nog niet zoveel definitiefs gezegd worden. Uit wat wij hebben gesuggereerd moet nu eerst een regeringsontwerp van wet komen. Dit wordt dan aan de gouverneurs van Suriname en Curaçao ter advies gestuurd. Vervolgens gaat het naar de Raad van State en dan naar de Staten van elk gebiedsdeel. Al deze instellingen zullen adviseren, maar het is te voorzien dat het advies van de Staten van Suriname en Curaçao ditmaal een ietwat ander aspect zal hebben dan gewoonlijk. Tenslotte komt het stuk dan bij de Statengeneraal en moet het als wet worden aangenomen."

— En het komt er wel door?

„Ja, zeker. Alle partijen stonden achter ons bij de debatten in de Kamer. De pers was voor ons. Niemand was eigenlijk tegen ons."

— En u zegt dat het een vier tot vijf maanden zal duren? Is een verandering dan nog nodig in verband met de Rijksconferentie die alles toch definitief gaat maken? Hoe zit het eigenlijk met die Rijksconferentie? Wat weet u ervan?

De heer Lim A Po zegt dat het aanvankelijke plan om in September samen te komen, niet meer bestaat. „Na de Malino-conferentie zal het drie maanden duren, eer men wederom een conferentie houdt die zich zal bezig houden met de voorbereiding der Rijksconferentie, dus u ziet wel dat het nog een heel tijdje duurt, temeer daar de Rijksconferentie zelve ook niet in een paar weken klaar zal zijn. Men weet nog niet eens welke competentie de Rijksconferentie zal hebben, adviserend of beslissend, en de meningen zijn hieromtrent zeer verdeeld."

Scherp formulerend en steeds op zijn qui vive — „wij leven van de interviews tegenwoordig" — vertelt de heer Lim A Po verder.

Hij was nog nooit in Nederland geweest, maar bewondert dit land. „Ik ken de Verenigde Staten en kan dus wel met een groot land vergelijken." Elke afvaardiging had een vervoermiddel ter beschikking, elk met een regeringsman als begeleider. In Delft en Eindhoven, bij de Moerdijk en op Walcheren zijn ze geweest. De heer Lim A Po zeide de grootste bewondering te hebben voor de Staatsspoorwegen die in zo korte tijd niet alleen de zaken herstellen, maar meteen electrificeren. Voor de KLM, die de oorlog met vier, maar nu al met zeventig vliegtuigen werkt en het mogelijk maakte binnen dertig uren een slaapkamer in de Vieux Doelen te verwisselen met Americano.

— Maar u zult uw vest wel spoedig uitdoen, zeggen wij tenslotte.

„Ik ben geslonken", lacht de Surinaamse statenvoorzitter.

— Zo weinig eten gehad?

„Men zeide dat het van de klimaatswisseling kwam, daar houd ik het maar bij. In de Vieux Doelen was het eten wel goed, ook vlees verschillende malen per week, maar dat is dan ook een regeringshotel.

Verleden Zaterdag hebben de beide afvaardigingen in Hotel des Indes nog een cocktailpartij aangeboden, waarbij verschillende ministers en kamerleden aanwezig waren. De heer Lim A Po verklaarde tenslotte nog „mijn volste vertrouwen in de Nederlandse regering te stellen en in het Nederlandse volk een geest van vernieuwing te hebben bespeurd. Wie reactionnair is, blijft er niet in leven......"

CURAÇAO

GOUVERNEUR NAAR ARUBA.

Morgen zal Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao een ambtelijk bezoek aan Aruba brengen. De gouverneur zal een week op Aruba verblijven. Mevrouw Kasteel en de jongeheren Frans en Karel Kasteel, alsmede Kapitein van de Laarschot zullen de Landvoogd vergezellen.

R.P.D.'S WINTERS NAAR ORANJESTAD.

Morgen zal de heer Eugène A. Winters, hoofd van de Regeringspersdienst alhier, voor dienstzaken naar Aruba trekken. De heer Winters zal ongeveer een week wegblijven.

LANDVOOGD OP COLON.

Voor het eerst in de historie heeft gistermiddag omstreeks 17 uur een Gouverneur van Curaçao een bezoek gebracht aan de krottenverzameling Colon. Dr. Kasteel onderhield zich met verschillende bewoners en stelde vragen omtrent de levenstoestand.

STATENAFVAARDIGINGEN KOMEN THUIS.

Adolphe W. J. M. Desertine werd dorstig, toen het vliegtuig dat de kostb're last van Statenleden moest thuisbrengen uitbleef.

Dies werd aan Hato's tapkast vocht besteld voor hem, kapitein Thijssen en majoor Venema. Het mocht niet baten, want het begeerde vocht was niet te koop en met chocolade zaten de heren de tijd te korten, luisterend naar de Conjunto Tipico Moderno en de Banda Santa Cecilia die de animo erin hielden, als zou dit nodig zijn nu de verwachte autonomie, gepersonifieerd in Dr. da Costa Gomez niet dra uit den hoge ging nederdalen op Curaçao's harde grond. Opgewonden liep Dr. Maal rond, verkocht hier en daar de gebruikelijke dwaasheden, terwijl een leger rechercheurs en politie-agenten hun stille plichten deden. Naar schatting waren er tussen de 1500 en 2000 personen aanwezig, toen om 4.35 uur het vliegtuig daalde en Dr. Moises Frumencio da Costa Gomez onder gejuich de trappen afdaalde naar zijn geboortegrond.

Het duurde ruim een half uur eer de bureaucratie haar werk had gedaan en Aruba's Frits Kwartsz het eerst uit het kantoor kwam om... meteen in de menigte te verdwijnen. Niet alzo de andere leden, die spoedig volgden die zich hoorden toespreken door Cornelis Davelaar die ervan gewaagde hoe nu de autonomie ging komen en hoe de commissie-de la Try Ellis niet-representatief moest worden geacht. Vanzelfsprekend moest Dr. Maal ook iets zeggen. Hij heette de heren hartelijk welkom en sprak van de commissie-de la Try Ellis, „die door den gouverneur is gestuurd en die juist daarom representatief is" (hoongelach). Dr. Maal sprak zijn vertrouwen uit in de belofte van de Koningin en „als onze wensen niet vervuld worden zal de hele politiemacht niet bij machte zijn ons volk in toom te houden."

Het volkslied werd gespeeld en het bekende lied „Nos tera ta baranca" weerklonk. In juichende stoet trok men naar de hoofdstad, waar bij Americano werd uitgestapt. Dr. da Costa Gomez omhelsde de mensen en drukte handen, aleer hij naar de Penstraat trok, waar een grote drukte heerste en waar zijn bejaarde vader woorden van lof en hulde wijdde aan den „Doktoor die ons tevreden heeft gesteld dien groten Doktoor; leve de autonomie!"

Aanvankelijk wilde men nog een serenade brengen; geluidversterkers waren al aangebracht, maar na enkele dankwoorden verklaarde Dr. da Costa Gomez dat hij vermoeid was en wilde rusten. „Goede nacht".

Om 4.15 uur verspreidde zich de menigte.

De Curaçaose afvaardiging keerde voltallig terug. Van Suriname's afvaardiging zijn achtergebleven de heren Alberga (met verlof), Smit (met een gouvernementsopdracht) en Misjre (kon geen passage krijgen).

Hedenavond worden de Surinaamse statenleden in de club J.P.F. gehuldigd.

TELEGRAAFVERKEER.

Het Hoofd van de Radiodienst schrijft ons:

De Oostenrijkse telegraafadministratie bericht, dat in het telegrafisch verkeer met Oostenrijk, nu ook de Poolse taal is toegelaten, terwijl de volgende handelscodes mogen worden gebruikt: Lombard general, Lombard shipping, ACME commodity, ACME supplement, Bently's complete phrase, Bentleys second phrase, ABC sixth edition, Petersons international, New Standard half word en New Standard three letter code.

In de Philippijnen is het verkeer met Olongapo (Luzon) hersteld.

Thans zijn telegrammen toegelaten naar alle plaatsen in Burma.

In het verkeer met Frans Indochina worden de telegrammen alleen aangenomen op risico van den afzender, en tengevolge van het vernielen van telegraaflijnen alleen naar de kantoren van Cochin China, Cambodja, Dalat, Nhatiang (Annam), Pakse, Hanoi en Haipong (Tonking). Cijferschrift is niet toegestaan.

De navolgende handelscodes zijn toegelaten: ACME, Bentleys, Cogef Lugagne 1929, National Française, Petersons 3rd edition. De naam van de code moet in de ambtelijke inleiding van het tlegram worden opgenomen.

CARAIBISCHE AFDELING DER K.L.M.

De K.L.M. is van plan haar vliegdiensten, die in Curaçao samen komen, uit te breiden en samen te vatten in een Caraïbische afdeling, een dependance van de maatschappij. Er zijn daar reeds 500 man personeel werkzaam.

Met de bouw van huizen voor employé's, is een bedrag van twee millioen gulden gemoeid. (Tijd).

DE STANK IN DE CONSCIËNTIESTEEG.

De mooie naam van de Consciëntiesteeg ten spijt klagen de bewoners de laatste tijd herhaaldelijk over de stank, die op sommige punten onuitstaanbaar is. Allerhande vuil, restanten van oud voedsel en zelfs faecaliën worden in de rioleringen gestort. Als dan de passaat erover strijkt kan men zich liever uit de buurt verwijderen. Wij hebben bemerkt, dat de laatste tijd grotere zorg besteed wordt aan de steegjes, die van de Bredestraat uit Noordwaarts omhoog lopen. Dat men ook wat meer aandacht wijde aan de Consciëntiesteeg teneinde de bewoners zoveel mogelijk tegen ziekten te behoeden.

DE VLAG WERD VERNIELD

Het schijnt dat de muziektent op het Brionplein tegenwoordig als een soort hotel voor daklozen dienst doet. Allerlei straatlopers komen er slapen en maken er een varkensstal van. De Nederlandse vlag, die daar bewaard wordt om op feestdagen uitgehangen te worden, werd zelfs door de vlegels vernield. Het zou goed zijn als de politie wat aandacht hieraan besteedde.

VERKEERSONGEVALLEN.

Ter hoogte van het gebouw van financiën aan de Pietermaaiweg werd een stilstaande auto aangereden. Deze auto bekwam weinig schade.

De andere auto is na het ongeval doorgereden.

Had een aanrijding plaats op de Schottegatweg ter hoogte van Buena Vista tussen twee A.B.C. autobussen. Schade gering.

Oorzaak: De ene autobus stond stil bij een H-bord. De andere wilde deze passeren op het moment dat van tegenovergestelde richting een tegenligger naderde. De bestuurder van de achteropkomende bus remde toen krachtig, doch kon niet meer voorkomen dat zijn bus met de voorzijde tegen de achterzijde van de stilstaande autobus aanbotste.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Bredestraat (O.B.) ter hoogte van Sporthuis De Jongh tussen een personenauto en een rijwiel. Het rijwiel werd licht beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto stak van rechts naar links de weg over op hetzelfde ogenblik dat de bestuurder van het rijwiel van tegenovergestelde richting uit naderde. Hierdoor botste de wielrijder tegen het spatscherm van de auto aan.

Op het C.P.I.M.-terrein werd een motorrijder door een vrachtwagen aangereden. De motorrijder brak een arm en is in het Sanatorium opgenomen.

Oorzaak: De bestuurder van de vrachtwagen sloeg naar links af op het moment dat de motorrijder zou voorbijrijden.

Had een lichte aanrijding plaats op de Scharlooweg ter hoogte van Brandao tussen een personenauto en een rijwiel. Het linkervoorspatscherm van de auto werd ingedeukt. Het rijwiel had geen schade.

Oorzaak. De bestuurder van de auto, reed van een uitrit uit de Scharlooweg op, op het moment dat de wielrijder passeerde.

Aanrijding op de Scharlooweg ter hoogte van de Concordiastraat tussen een personenauto en een autobus. Beide auto's vrij ernstig beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto reed met een grote bocht naar rechts de Scharlooweg op, waarbij hij op het linkerweggedeelte kwam te rijden en toen in botsing kwam met de aankomende autobus.

Vond een lichte aanrijding plaats op de De Ruyterkade tussen een vrachtwagen en een stilstaande auto. Van de stilstaande auto werd het rechtervoorspatscherm ingescheurd.

Oorzaak. De bestuurder van de vrachtwagen draaide het stuur niet vlug genoeg terug toen hij van de Columbusstraat de De Ruyterkade opreed en bleef met een uitstekend gedeelte van de vrachtwagen achter het rechtervoorspatscherm van de stilstaande auto haken.

Op het Wilhelminaplein werd een dienstauto aangereden door een personenauto.

Schade gering.

Oorzaak: Onoplettendheid van den bestuurder van de personenauto.

Vond een aanrijding plaats op het Hendrikplein ter hoogte van Cinelandia.

Bij aankomst van de politie ter plaatse waren de betrokken motorrijtuigen doorgereden.

In de Curaçaostraat viel een jongetje van een rijdende vrachtwagen. Het jongentje is in het Hospitaal opgenomen met een schedelbasisfractuur.

De bestuurder van de vrachtwagen, die het ongeval zag gebeuren reed gewoon door en bekommerde zich niet om het jongetje.

Zijn identiteit is echter vast komen te staan.

Op de weg naar Caracasbaai werd een meisje aangereden door een personenauto. Het meisje bekwam enige schrammen.

Oorzaak: Het meisje liep van achter een andere auto de weg op tegen de personenauto aan. De auto reed langzaam.

Vond een aanrijding plaats te Marchena tussen een jeep en een motorrijwiel. Het motorrijwiel werd vrij ernstig beschadigd, terwijl de bestuurder werd gewond.

Oorzaak: De bestuurder van de jeep zou zijn verblind, waarna hij naar links uitweek en in botsing kwam met de motorrijder.

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

Bevallen op Juli:

18: Alcalá, Julia Antonia echtg. v. Josepha, D. A. z; 19: Ramirez, Pura Rosa echtg. v. Helmyr, C. L. d; Daal, Julia Maria echtg. v. Curiel, G. A. z; 16: Dembruck, Clara Wilhelmina z; 19: Henriquez, Clotilda Angiolina echtg. v. Hansen, A. z; 18 Pisas, Barbolina Virgen d; 20 de Veer, Maria Vigilia echtg. v. Bentoera, T.F. z; Brown, Paulina Octavia echtg. v. Carty, E. A. z; 19 Fraay, Teresa Josefina z; 22 Ossenkopp, Blanca Julia Hyacintha echtg. v. Corsen, L. S. d; 20 Chocolaad, Mechtilda Maria Jozef echtg. v. Oostvriesland, A. C. d; 19 Malacia, Tiolina Felicia echtg. v. den Haage, I. W. G. 2 z; 22 Cicilia, Arnolfa Maria echtg. v. Arrindel, R. d; 15 Clemona, Veronica Juliana echtg. v. Daniel, J. z; 21 Capriles, Irene echtg. v. Moreno, I. z; 22 Offerman, Martina Pieternella echtg. v. Martina, A. R. d; 18 Schotborgh, Julia Lucila echtg. v. Tecla, A. J. H. z; 6 Cohen Henriquez, Elisa Else echtg. v. Pinedo, V. z; 23 Searles, Catherine echtg. v. Andrews, J. z; 20 Felies, Julieta Valeria d; 23 Bicentini, Stebana Amalia z; 19 Trona, Telma Dorotea z; Raphaela, Gabriela Archangel d; 22 Chacuto, Lucia Virginia z; 16 Leonora, Theodora Agripina z; 20 Angelista, Virginia Nicasia echtg. v. Warnaar, A. d; 24 Tokaai, Aminta Ogenio echtg. v. Hendrik, Th. d. J. S. d; Ignacio, Anna Clara Francisca echtg. v. Guardiola, E. R. z.

Ondertrouwd op Juli:

20 Maurras, Gabriel Germain en Hodge, Flosse Stellmore; 25 Samboe Siro Antonio en Francisco, Maria Celinda; Ogarra, Thomas Benjamin en Ponteen, Eleanor Selina; Urieles, Tomas Afonso en Adamus, Simona Anastacia; Brekel, Sinclair Nathaniel en David, Agnes; Teal, Roy en Richardson, Celeste Stephanie.

Getrouwd op Juli:

18 Tramm, Guillermo Samuel en Forbes, Johanna Elvina; 19 Jonckheer, Corneille Eugène en Simón, Gracia; Post, Peter en Terband, Johanna; 20 Hook, Benjamin en Richardson, Mathilda Leonora; 24 Rojer, Juan Antonio en Goeloe, Marcelina Isidora; Brons, Arnold Richenel en Hurtado, Juanita Escolástica; van den Broeke, Frits en Henar, Louise Laurine Jeanne; Ensermo, Celso Alberto Celasio en Cannister, Gladys Ursulina; 25 Fullerton, George Anthony en Gairy, Marie Pricinna Louise; Girigorie, Estavio Martir en Martina, Flora Gregoria.

Overleden op Juli:

13 Allen, James William 32 j.; 16 Kenepa, Ronald Feliciano 1 j.; 2 Macrooy, Albert Alexander echtg. v. Hoefdraad, E. D. J. 44 j.; 21 Worrell, Dacrison Da Costa 39 j.; 19 Ellis, Antoinette Jeannette wed. v. Wuister, J. 84 j.; 21 Dania, Francisco Ceferino 31 j.; 23 Bonafacia, Maria Bartholomea echtg. v. Fecundo, A. P. M. 51 j.; Piar, Isabella Modesta wed. v. Winklaar, S. 69 j.

Tweede district.

Bevallen op Juli:

5 Panneflek, Silvia Romana echtg. v. Antonia, D. E. d; 6 Isenia, Bernadina Columba echtg. v. Ercicia, R. A. z; 5 Crispulo, Modesta Estebana echtg. v. Paulina, V. A. d; 3 Balotje Ambrosina Dorthea z; 5 Neuman, Ermita Modesta z; 4 Antonia, Margarita Dorotea echtg. v. Principaal, P. P. d; 3 Alberto, Filomena Bernadina echtg. v. Elizabeth, R. P. z; 9 Victoria, Hilarina Felicia echtg. v. Nicastia, R. R. d; Peny, Silvania Ciriaco echtg. v. Martiszoon, F. M. z; 1 Faneyte, Afra Dominica echtg. v. De Wind, T. S. z; 6 Puriel, Carmelita Isidora z; 5 Schorea, Marselita Martir echtg. v. Otto, L. P. z; 11 Isenia, Leonora Servilia echtg. v. Melfor, E. D. z; 12 van Thys Leonarda Leonora echtg. v. Pieters, M. G. z; 10 Aveloo, Desiré Juanita z; 11 Kirindongo, Laurencia Presiosina z.

Ondertrouwd op Juli 12: Anita, Juan Roberto en Davelaar, Luisa Germana.

Getrouwd op Juli 10: Martina, Enrique Alberto en Wiel, Maria Irene; 10 Leonra, Hipolito Casiano en Michel, Fermilia Isabella.

Overleden op Juli:

6 Martis Erasmo Antonio 24 dagen; 6 Leocracia, Serafina Mariana 48 j.

Derde district.

Bevallen op Juni:

23 Peny, Venancia Catarina echtg. v. Jansen, A. A. z; 26 Kook, Eliza Obispo echtg. v. Muzo, A. R. z; 24 Trona, Maria Catharina echtg. v. Pasial, H. N. z; 20 Clementina, Maria Isbelia echtg. v. Felipa, L. P. d; 18 Osepa, Enosencia Juliana z; 29 Mansana, Clemens Johanna echtg. v. Bonafacia, S. B. z; 5 Juli Antersijn, Paulita echtg. v. Emanuel, Augustinus M. z; Koeiman Martha Beatriz echtg. v. Leito, F. E. d; 27 Juni Copra, Crescencia Confesor echtg. v. Isei, S. O. d; 3 Juli Ricardo, Leonicia Justina echtg. v. Ortela, A. M. z; 8 Samboe, Hilda Juliana echtg. v. Pedro, R. F. z; 5 Nicasia, Carmelita del Carme d.

Getrouwd op Juni:

26 Calmera, Remilio Pablo en Henriquez Leocadia Victoria; 3 Juli Eleonora, Daniel Martir en Vrutaal, Aurelia Rosita; Balijn, Arturo Obispo en Kook, Maria Catalina.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Barranquilla.

23 Juli: Eugenia Medina.

Op doorreis naar Aruba: Uulco Westerman, Johannes Smeets.

Barranquilla — Curaçao.

23 Juli: Kalman Hochman, James Newton.

Op doorreis naa Aruba: Uulco en Jacoba Haanstra; Epifania Sicilia.

Curaçao — Bonaire.

23 Juli: Etna Newton, Anaceta M. Walteri, Juanita, Gloria, Inocencio en Rubio Sims; Thomas Kelk, Ursulo en Carmen Hart, Antje J. en Cornelis Molenbroek; Ana Luisa Caroles, Jose Antonio Hart.

Curaçao — La Guayra.

23 Juli: Dirk Rehes, Rene Alfred Lehmann, Vreneli Emmy Urschelar, Gerrit Baars, Frederik R. L. Nauta Carmen Cabrera, Olga C. de Colmenaren.

Curaçao — Maracaibo.

23 Juli: Pieter A. en Helena C. Heemskerk; Joan R. Perez.

Maracaibo — Curaçao.

23 Juli: William M. Stansbury, John W. Carroll, Reginald A. Oxby, Ernest R. en Grueth M. Partridge; Bertha Bercoski.

Curaçao — Miami.

23 Juli: Jan Pieter Jonker, Jan A. Vermeulen.

Miami — Curaçao.

23 Juli: Frederick W. en Conchati A. Methorst; Maria C. Methorstoharmsen.

Gerrit Schagen over Curaçao

In de Typhoon, een dagblad te Zaandam, troffen wij bijgaande Westindische brief aan van Gerrit Schagen Jr. De heer Schagen, die in 1944 naar Curaçao kwam, was toen gemilitariseerd, zat op Parera, maar werd later uitgeleend aan de KNSM. Hij is juist dertig jaar oud.

De Zaanstreek......

Het land, waar de polsslag van Neerlands handel, industrie en nijverheid voelbaar is. Het land van de gemoedelijkheid en vriendelijkheid, waar de oude meesterknecht tegen zijn „baas" (natuurlijk directeur en vanzelfsprekend minstens millionair) „Meheer Jan" en „Meheer Piet" zegt.

De Zaanstreek...het land van de „self-made" men!"

Wat is hij grijs.....

Ja, zo roemde ik de Zaan in de achter ons liggende jaren. En, eerlijk gezegd, welke rechtgeaarde Zaankanter is in de vreemde niet een chauvinist van de bovenste plank?

Maar terwijl ik dan roemde en pochte en hoog opgaf van de werkkracht van de Zaanse industrie, werd het mij toch wel eens wee om het hart, als ik zag, hoe in vele omliggende landen de industrie opbloeide en gebruik werd gemaakt van de gelegenheid om de markten van de oorlogvoerende Europese landen af te kapen. Dan werd het angstig om te zien, hoe de producten van de buitenlandse concurrentie steeds beter werden en meer en meer werden aangepast aan de biezondere eisen, die voor exportgoederen aan kwaliteit en verpakking worden gesteld. En dan waren er momenten, dat ik vreesde voor de exporthandel.

Maar daar blijkt nu waarempel, dat ik die stoere, taaie Zaankanters toch nog heb onderschat, want nauwelijks lezen wij in de kranten het berichtje dat Nederland zich weer gaat inspannen om te exporteren, of daar staat als een der eerste vertegenwoordigers van de Zaanse handel, de heer J. J. Stenacker van de oude, vertrouwde Zaanse Exportfirma J. C. Keg & Co., voor onze neus. Natuurlijk een Zaankanter!

Tjonge-jonge-jonge, wat is hij grijs geworden. Maar als hij mij vanuit de verte toewuift op de hem eigen en zo joviale manier bemerk ik, dat de in deze streken zo bekende zakenman nog niets van zijn vroegere energie en bravour heeft verloren. Die vindt zijn oude relaties wel weer terug en wie weet hoeveel nieuwe afnemers hij in Noord- en Zuid-Amerika zal weten te vinden voor de oer-solide en betrouwbare producten van de Nederlandse industrie in het algemeen en die van de Zaanse fabrikanten in het biezonder!

Kaas en biscuit.

De heer Stenacker blijkt zijn oude optimisme nog niet te hebben verloren. Ofschoon hij op het ogenblik nog slechts weinig artikelen aan kan bieden, verzekert hij mij, dat het nog slechts enkele maanden zal duren en zijn firma zal weer alle Hollandse producten als voor de oorlog exporteren, waaronder ook de overheerlijke Goudse en Edammerkaas, die ze toch maar nergens te wereld zo fijn weten te maken.

Ook de Curaçaose kranten lieten het feit, dat weer een Nederlands zakenman in het gebiedsdeel was, niet ongemerkt voorbijgaan. In korte artikeltjes wensten zij den heer Stenacker veel succes.

Een tweede gebeurtenis, die ons hart goed deed, was, dat voor het eerst in vele jaren weer echte Zaanse biscuitjes van de firma Verkade in de winkels staan. Ik heb ze geproefd en kan U verzekeren, dat ze weer net zo lekker zijn als voor de oorlog en dat ze in alle opzichten zijn te verkiezen boven die van de buitenlandse concurrentie. Dit is nu heus geen uiting van chauvinisme!

En daar verscheen een dezer dagen per KLM-vliegtuig nog een derde Zaankanter. Deze bracht ons versnaperingen, niet op stoffelijk, doch meer op geestelijk gebied. Ik had het voorrecht zo ver van huis kennis te maken met Mary Pos.

Als ik schrijf „voorrecht", dan is dat werkelijk van harte gemeend, want nu ik deze allercharmantste Zaanse heb ontmoet, begrijp ik pas goed, dat het Czaar Peter heeft berouwd, dat hij geen Zaanse heeft getrouwd.

Zaanse in de vreemde.

Mary Pos maakt voor enkele Nederlandse bladen een reis langs de verschillende nederzettingen van Hollanders in de Amerika's en besteedt enkele weken aan de eilanden, die tezamen het gebiedsdeel Curaçao vormen. Zij wordt hier ontvangen door twee verenigingen, n.l. de Koninklijke Vereniging „Onze West" en de afdeling Antillen van het Algemene Nederlands Verbond. U begrijpt hoezeer wij Nederlanders in de Vreemde, die zovele jaren elk rechtstreeks contact met het Europese deel van het Koninkrijk hebben moeten missen, dergelijke bezoeken op prijs stellen.

U weet hoe geestig en boeiend Mary Pos van haar reizen weet te vertellen en U zu't dan ook wel niet verwonderd zijn te horen, dat onze plaatsgenote hier met haar causerieën overal het grootste succes oogst. Zij sprak o.a. voor de employé's van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij in het gebouw van de Societeit Asiento in Emmastad en later ook in Willemstad in het Cultuurcentrum voor leden en belangstellenden van de beide Verenigingen, die ik reeds eerder noemde. Een dezer dagen zal zij — geheel belangeloos — spreken voor de militairen en zeelieden in het Zeemanshuis van het Leger des Heils. Het illustreert het fijne karakter van deze journaliste nog extra, dat zij „onze jongens" niet vergeet. Een voorbeeld, dat menig Hollander zich ter harte kan nemen.

Ook de Bovenwindse eilanden (St. Maarten, Saba en St. Eustatius) vergat zij niet. De moeilijke verbindingen van deze eilanden onderling ten spijt, bezocht zij ze alle. Zij had nog een min of meer onaangenaam avontuur in een schoener (zeilschip), doch daarover kan ze U beter zelf vertellen, als ze weer in Nederland terug is. Op deze Engels-sprekende eilanden had zij zeer veel succes.

In een Curaçaose krant schrijft een correspondent van de Bovenwinden dan ook: „Wij zullen dit bezoek in geen jaren vergeten!"

Mary Pos gaat nu nog naar Aruba en Bonaire, om vervolgens een zwerftocht te ondernemen langs de verspreide Nederlanders in de Zuid-Amerikaanse Republieken. Wij zien hier met verlangen haar reisverhalen tegemoet.

Ik heb U met deze opmerkingen willen laten zien, dat het Zaantje zich in de West lang niet onbetuigd laat. Het is prettig te zien dat, terwijl de meeste Nederlanders bitter weinig van deze overzese gebieden afweten en er zich nog minder voor interesseren, de Zaan tamelijk goed vertegenwoordigd voor de dag komt.

Ik geloof, dat het voor de gedachte van de Rijkseenheid sterk bevorderend is, dat er op zo goede wijze wordt gewerkt aan het herstellen van de banden die de verschillende delen van de Koninkrijk, zowel op commercieel-, als geestelijk gebied, verbinden. Wanneer wij op deze manier voortgaan ziet het er voor een herrezen Nederlands Rijk in de toekomst niet somber uit.

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

OPENBAARMAKING der namen voorkomende op de officieele lijst van kiezers voor het GROOTBEDRIJF op het eiland Curaçao voor het jaar 1946, allen ingeschreven in het handelsregister, Nederlanders en Nederlandsche onderdanen zijnde, en overigens voldoende aan de eischen van kiesbevoegdheid ingevolge het bepaalde bij art. 3 van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Nijverheid.
(P.B. 1944 No. 201).

Abeen, Sjerp
Alvarez Correa, Joseph
Baardse, Willem
Baiz, Egon David
Baiz, Isaac
Beaujon, Jan Hendrik Rudolf
Boogaart, Hendricus van den
Bosch Reitz, Alfred John
Brandao, Frank
Brandao, Manfred
Broekman, Frans Joseph Christiaan
Cardoze, Benjamin
Cardoze, Dario S.
Cardoze, Ismael Ignacio
Cardoze, Morris David
Capriles, David
Capriles, Isaac Haim
Capriles, James
Capriles, Donald
Capriles, Edwin
Chêne, Andreas Adrianus Joseph de
Chumaceiro, Frank Mendez
Chumaceiro, Norman Mendez
Cuales, Teofilo Segundo
Curiel, Alex
Debrot, Charles Baggs
Delvalle, Alberto
Delvalle, Cecil Lopez
Ellis, Joseph Maria Joannes
Fraai, Augusto Juliano
Gerstl, Egon
Gomes Casseres, Benjamin Jr.
Gomes Casseres, Charles
Gomez, Henry da Costa
Gorsira, Christoffel Steinmeier
Gorsira, John
Gorsira, Pieter Carel
Gorsira, Pieter Cornelis
Gorsira, Pieter Lourens
Grieken, Atala Antonia van
Grieken, Cristobal Remio van
Groeneveld, Leendert
Hart, Esteban Ricardo
Henriquez, Milton Cohen
Henriquez, Alberto Cohen
Henriquez, Philip Cohen
Henriquez, Richard Abraham Cohen
Irausquin, Damian
Irausquin, Ruben
Jansen, Ephraim, z.n.e.t. Maduro
Joens, Enrique Augusto
Jonckheer, Augustus Damian
Jonckheer, Ephraim
Jonckheer, Willem August
Jongh, Wenceslao Simon Phillip de
Jongh, Henry Jean de
Jongh, Gilberto Zacarias
Karner, Frans Hans Maria
Lopez Penha, Julius Jr.
Lieder, Alberto Antonio
Maduro, Benjamin
Maduro, Charles
Maduro, Montefiore Levy
Maduro, Salomon Abraham Levy
Marchena, Atilio de
Marchena, Moises de
Marchena, Armando de
Martijn, Ernesto Cecilio
Martijn, Guillermo Egidio
Martijn, José Maria Francisco
Martijn, Ciro Augusto
Mauricio, Johan Enrique
Menge, John
Mensing, Wilem Frederik George
Mensing, Minguel Angel
Meeteren, Nicolaas Hendrik van
Mietes, Johannes
Moreno, Ivan
Moreno, René
Muskus, Rudolf Richard
Nederhorst, Hendrik Jan
Nederhorst, Lodewijk Dirk
Nieuwenhuyzen, Jan G.
Nieuwkerk, Hendrik van
Nolte, Johannes Albertus
Nolte-Hausen Maria Geertruida
Nolte, Philip Frederik George
Noorduyn, Jan
Palm, Frieda
Penlman, Henri
Paula, Gilberto
Perlman-Sternberg, Suzanna
Pietersz, Caster Neuman
Pinedo, Mario
Pinedo Michael Herbert
Pinedo, Victor
Pinto, David Nicolas
Prince, Antonio Marcelo
Quast, Johan Frederik
Raghunath, Eduard Harbanslall
Ridderhof, Cornelis
Rijsdijk, Hendrik Jacobus
Samboe, Marcel Isidoro
Schoop, Theodoor Bernardo
Schotborgh, Johannes Brands
Sedek, Federico, z.n.e.t. Sadek
Senior, Salomon Alfred
Senior, Edwin
Smeets, Antonio Adrianus Gerard
Sint Jago Rufino Maximo
Sweers, Henri
Sprock, Jaime Antonio José
Stockmann, Eduard August
Suriel, Herman Jozef
Terzol, Leo J.
Kranen, Gerrit Johannes van
Keyzer, Enrique
Korthals, Leendert Willem
Kusters, André Jean Emil
Kusters, Johan Victor
Kruseman, Robert
Leito, Bernardo Deseno
Leeuwen, Bastiaan Cornelis van
Lasten, Emanuel Victor
Troost, Albert
Valencia, Oscar Semah
Velden, Jan van der
Vidal, Romaldo Theodoro
Vinck, Johan Cornelis
Vreugdenhil, Frans
Winkel, Carel Nicolaas
Winkel, Christiaan.

OPENBAARMAKING der namen voorkomende op de officieele lijst van kiezers voor het KLEINBEDRIJF op het eiland Curaçao voor het jaar 1946, allen ingeschreven in het handelsregister, Nederlanders en Nederlandsche onderdanen zijnde, en overigens voldoende aan de eischen van kiesbevoegdheid ingevolge het bepaalde bij art. 3 van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Nijverheid.
(P.B. 1944 No. 201).

Bloch, Isaac
Bakhuis, Johan Sixto
Bodegom, Jan
Bosk, Evert Rudolf
Capriles, Jossy
Costeren, Cornelis Constantijn
Conquet, Virgen Olivia
Craz, Mauricio Lino
Croes, Pieter Johan Lampe
Cruz, Paulina La
Cuales, Victor Esteban
Dal, Frans Ewoud Julius van
Davelaar, Cornelis Frederik
Delanoy, Theodoor Martinus
Dovale, Miguel Emigdio
Eps, Lodewijk Wilhelm Christiaan van
Eustatius, Lorenzo Vicente
Fabré, Johannes Walther
Faulborn, Simeon Eladio
Fischel, Ernest
Garmers, Daniel Santa Precede Virgen
Gerhardt, Koos
Groot, Jozef Antonio Loreto Andreas
Halling, Martinus Klaas
Helmyr, Gerald
Henriquez, Hector B.
Henriquez, Mortimer
Henriquez, Charles Joseph
Hoek, Cornelis
Hurtado, Carlos Guillermo
Jacobina, Marios Pedro
Jansen, Eduardo Florencio
Jesurun, Arturo Octavio
Jonckheer, Corneile Eugène Jr.
Jonckheer, Constant August Mauritz
Jongh, Emilio Maximiliaan de
Lei, Florentino Jovino Casiano
Luckert, Alberta
Leon, Bernardus Antonius
Lima, Abenijn Isidoro de
Lopez Henriquez, Emilio
Lopez Penha, Isaac
Maal, Pieter Hendrik Christiaan
Maduro Lopez, Silvanio Samuel
Melfer, Andries
Meulen, Hugo Reinhold van der
Mobbach, Maarten
Morgen, Joseph Augustus
Mulder, Hiddo
Nieuw, Angel Delio
Palm, Jozef Camilo
Pardo, Rodolfo
Perret Gentil, Milton
Piët, Antonius Hendrikus Adrianus
Pietersz, Romulo Eugène
Pietersz, Willem Martinus Boom
Pietersz, Edgar
Pietersz, P. Coenraad
Piët, Pieter
Prophet, Johan Pedro
Ree, Izaak Jozef van der
Ree, David van der
Ruiz, Angel
Rooy, Armand Raphael de
Rooyer, Alphonsus Henricus
Royer, Augusto Cornelis
Salas, Esteban M. de Indias
Senior, Otto
Silonero, Juan Mario Bernardo
Sint Jago, Nicolas A.
Sprock, Francisco Alejandro
Tecla, Philip Hendrik
Tecla, Albert Johannes Hermanus
Tokaay, Thomas Dario, z.n.e.t. Pedro
Tromp, Amador Alejandro Alberto
Voolen, Elius van
Wever, Gil Federico
Winkel, Pieter Henry
Wit, Louis Willem de

Tot en met 15 Augustus is een ieder die in het Handelsregister voorkomt bevoegd bij de Kamer verbetering van de door haar vastgestelde kiezerslijsten te vragen op grond dat hijzelf of een ander in strijd met de Landsverordening daarop voorkomt, niet voorkomt of niet behoorlijk voorkomt.

De alsdan definitief vast te stellen lijsten gelden voor een jaar en blijven ook van kracht voor eventueele verkiezingen ter vervulling van tusschentijds opengevallen plaatsen, totdat de lijsten voor het volgende kalenderjaar zijn vasgesteld.

Willemstad, 23 Juli 1946.

SPORT

DE PRAESTATIES DER CURAÇAOSE ATHLETEN.

In aansluiting op hetgeen reeds betreffende de praestaties van de Curaçaose athleten in Nederland door het Bestuur van de C.A.B. werd medegedeeld, volgen nog de volgende biezonderheden.

Uit een door het Bestuur ontvangen brief van den leider van de Curaçaose athletiekgroep in Nederland, den Heer A. B. Faay, blijkt o.m. dat in Den Haag voor de op Zondag 21 Juli jl. gehouden B athletiek kampioenschappen, waaraan de Curaçaose athleten hebben deelgenomen, grote belangstelling bestond.

Het weer was op deze sportdag minder gunstig. Er stond een hinderlijke gure zeewind over het veld en het was dan ook aan de Curaçaose athleten te merken, dat zij met het klimaat nog niet overweg konden. Dit is dan ook de oorzaak geworden, dat de praestaties van de Curaçaoënaars wel enigszins beïnvloed zijn geworden.

Het stemt dan toch tot voldoening dat de Curaçaose athleten nog op drie nummers, oorspronkelijk was abusievelijk gemeld vier nummers, de zege behaalden nl. op de nummers speerwerpen, kogelstoten en hoogspringen door respectievelijk de heren Adriana, Rooy en Fijnje.

De praestaties van onze athleten op die dag waren de volgende:
a) 100 meter Rosario 12.1;
b) Royer Curaçao 12.5.
b) Hoogspringen Fijnje 1.71 m.
c) Verspringen Fijnje 5.40 m.
d) Kogelstoten Adriana 13.67½, Rooy 11.49.
e) Discus Rooy 32.52.
f) Speerwerpen Rooy 50.26.
g) 4 x 100 m. 46.9 sec.

Zoals voorts reeds werd bericht, hebben Zondag 28 Juli jl. te Dordrecht eveneens athletiekwedstrijden plaats gevonden. Omtrent de resultaten bereikte het Bestuur nog geen bericht.

De belangstelling voor onze jongens in Nederland blijkt biezonder groot te zijn. Zij maken zich vele vrienden en de stemming is dan ook uitstekend. Van alle kanten bereiken den Heer Faay uitnodigingen met de Curaçaose athleten uit te komen.

Voorlopig werd reeds een wedstrijd aangenomen tegen de Haagse studenten op Woensdag 31 Juli. Hieronder moge nog de volledige lijst volgen van de thans in Nederland aanwezige Curaçaose athleten:

E. Adriana, E. Rosario, B. Fijnje, P. Royer, J. Rooy, A. Irausquin, S. Dopwell en R. Anasagasti.

Het Bestuur betreurt het voorts dat door vervoersmoeilijkheden de heren J. Calmes J. Webb, H. Prince, I. Raphaela en D. van Eyten, die eveneens voor uitzending waren aangewezen, niet tijdig in Nederland kunnen arriveren, zodat hun opzending niet meer zal plaats vinden.

HAARLEM KAMPIOEN.

Haarlem heeft het voetbalkampioenschap van Nederland gewonnen. Als volgt is de eindstand:

Haarlem	10	7	1	2	15	22-21
Ajax	10	7	0	3	14	33-16
Heerenveen	10	5	0	5	10	23-26
NAC	10	4	0	6	8	15-20
NEC	10	3	1	6	7	22-32
Limburgia	10	3	0	7	6	22-22



POLITIE - BERICHTEN.

De politiepatrouille constateerde dat een zeeman uit Hotel Hija del Dia werd gedragen. Bij onderzoek bleek dat een Engels zeeman door een Amerikaan was neergeslagen. De Engelsman is door enige vrienden met een auto naar zijn schip gebracht. De dader was inmiddels reeds verdwenen.

Aan de wacht verscheen de manspersoon genaamd P.A.W., die aangifte deed dat twee geiten van hem door honden waren dood gebeten. Enige dagen geleden waren reeds vier geiten van hem dood gebeten. Een onderzoek wordt ingesteld.

Een lichte aanrijding had plaats in de Bernardstraat ter hoogte van de Politiewacht, tussen vrachtwagen 624-A en auto 1736-A respectievelijk bestuurd door P.A.W., en H.L.B. Oorzaak: de vrachtwagen reed achteruit van de parkeerplaats, waardoor de luxe auto werd aangereden. De schade is door de bestuurders onderling geregeld.

Assistentie werd gevraagd door de vrouwspersoon V.M. die door haar man met een mes werd bedreigd. Bij aankomst van de politie was de dader verdwenen. De vrouw is naar familie op Sta. Cruz vertrokken.

Door de politie werd geconstateerd dat in het hotel Hija del Dia wanordelijkheden plaats hadden, doordat een viertal dronken zeelieden handtastelijk werden. Door de politie zijn de vechtenden gescheiden en overgebracht naar hun schip.

Verder zijn de navolgende processen-verbaal opgemaakt: 1 persoon terzake niet stoppen terwijl de veiligheid van het verkeer zulks vordert; 1 persoon terzake rijden met ondeugdelijke stuurinrichting; 3 personen terzake overschrijding der maximum snelheid; 9 personen terzake openbare dronkenschap.

NIEUWS IN HET KORT.

In de wojwode Poznan (Posen) bleek, evenals in Krakau een sterke oppositie tegen de Poolse regering te bestaan: 715.039 referendisten wilden de senaat behouden, 610.839 stemden, in de geest van het regeringsbloc, voor afschaffing van de senaat.

R. K. UNIVERSITEIT.

Het Bestuur der Sint Radboudstichting heeft dr. J. Peters C. ss. R., te Wittem, benoemd tot Hoogleraar in de Faculteit van Letteren en Wijsbegeerte bij de R. K. Universiteit te Nijmegen met leeropdracht Kenleer en Metaphysica met inbegrip van de Natuurlijke Godsleer.

Met ingang van het studiejaar 1946—'47 is bij de Faculteit van Letteren en Wijsbegeerte der R. K. Universiteit te Nijmegen toegelaten als privaat-docent dr. J. Papin, wonende te Nijmegen, om onderwijs te geven in Slavische Talen en Literatuur, in het biezonder de Russische Taal en Literatuur.

Kerkgeschiedenis van Curaçao.

1742 - 1776

door

PATER W. M. BRADA O.P.

Het jaar 1750 is het jaar van een gevaarlijke opstand der slaven op Curaçao. Vele slaven trokken stil de stad uit en verborgen zich in de bossen en grotten van Hato. Zij besloten daar tot een opstand. Vreemd genoeg staat er in het verslag over deze opstand later door den Gouverneur naar Nederland opgestuurd, niet aangegeven waarom men tot op een opstand overging. Was het alleen de algemene zucht naar vrijheid, een verlangen om vrij te zijn van harde behandeling of is er een of andere biezondere aanleiding tot deze opstand geweest? Wij weten het niet.

Op de morgen van de 6e Juli 1750 kreeg de slavenleider, toen hij de slaven voor het werk opriep, als antwoord een kogel. Van de bergen kwamen velen aanhollen om ook de veebewaker te vermoorden. Men vernielde verder alles wat voor de hand kwam. Men stak de huizen in brand, waarschijnlijk om de anderen een sein te geven tot de opstand. Daarna trok men Hato uit, vernielde huisjes en tuinen daar in de buurt. De aangerukte militie dreef hen terug tot het hek van Hato: aan beide kanten vielen er doden. Men dreef de opstandelingen steeds verder terug. Velen sprongen met vrouw en kinderen in zee. Wat een angst moest zich van die stakkers hebben meester gemaakt. De burgerwachters zorgden voor de verdere herstelling der rust. De materiele schade was enorm: „wat in een jaar werd opgebouwd werd in één dag vernield", meent de gouverneur.

In dit jaar bloeide in Maracaibo de Maria-devotie op ter ere van „Nuestra Señora de Chiquinquira." Curaçao was van dit alles verstoken.

Vreselijk is er gestraft: wij zullen er niet op door gaan. Vanzelf vraagt men zich af: Was dat harde optreden wel tactisch? Wij begrijpen de angst voor de nieuwe opstanden, maar zulk een hard optreden moest wel verbitteren.

Eerlijkheidshalve moeten wij vermelden, dat er in 1750 twee plakkaten verschenen, waarbij respectievelijk het bestraffen der slaven aan de burgerwachters en de particulieren verboden werd.

(In die resolutie van 27 April 1751 schrijft de gouverneur ook voor, dat de scholen op Zondag gesloten moeten zijn. Er waren dus scholen, of er nu ook een schooltje was, dat een katholieke school kon heten, is onbekend).

Het gevolg is dan ook, dat het jaar daarna er maar steeds meer slaven ontvluchten. Zij zoeken een heenkomen naar Coro (Venezuela). Wij spraken er reeds over.

Vluchtte er vroeger een slaaf naar Coro, dan werd hij na enige tijd wel weer door de Spanjaarden uitgeleverd, doch de vluchtelingen troffen nu een betere regeling voor hen. De koning van Spanje had op 25 September 1751 te Caracas en op 8 April 1752 te Coro laten aankondigen, dat zo er slaven uit de Hollandse koloniën naar de Spaanse bezittingen kwamen met het verzoek om katholiek te worden, men hen niet meer mocht verkopen, doch dat zij dan ipso facto vrij zouden zijn.

Er vluchtten er zovelen uit Curaçao, dat men bang werd, dat er binnen kort niet genoeg werkkrachten op Curaçao over zouden zijn. Men had al eens een schip naar Coro gestuurd om de vluchtelingen terug te halen, doch tevergeefs. Men wees er op, dat men toch altijd aan elkaar de weggevluchte slaven had teruggeven.

Men had zelfs met Santo Domingo een verdrag, waarin dat ook stond. Het was alles vergeefs, men bleef bij die nieuwe tactiek.

Talloze malen vluchtten er ook slaven van de bovenwindse eilanden naar Porto Rico. De Spanjaarden stuurden de ontvluchten niet terug, doch gaven als reden voor hun vluchten op: hun verlangen om katholiek te worden.

Het liep op tot een diplomatiek incident in den Haag, doch wij weten niet of men die nieuwe bepaling introk. Wel schijnt de Spaanse gezant in Den Haag erkend te hebben, dat dat vluchten niet altijd maar een verlangen was om katholiek te worden.

Een vreemde tactiek is het volgens onze mening, die ook kan ingegeven zijn om de koloniën der Nederlanders en Engelsen nadeel te berokkenen. Misschien was het gedeeltelijk een medelijden met de toestand der slaven. Zij werden immers vrij, als ze daar in Coro aankwamen. De houding der Spanjaarden tegenover de slaven is wel enigszins anders geweest dan wij denken. Men zie maar eens naar het werk van den Heiligen Petrus Claver en zijn groep te Cartagena.

Op Curaçao stak men de koppen bij elkaar; dit kon immers de economische ondergang van Curaçao worden. 90 Plantage-houders en kooplui (dat zullen wel zowat alle plantage-houders en kooplui van die tijd geweest zijn) richtten een request tot den gouverneur dat deze nog eens zijn best doe. Een intertssante redenering uit dit request is voor ons katholieken, de volgende: Men moet daar in Coro niet vergeten dat de slaven hier vrijheid van godsdienst genieten.

M.a.w. Katholiek zijn kunnen ze hier ook wel. Men moet toegeven, dat er sedert 1700 een priester op Curaçao was, doch de zielzorg was nog heel moeilijk. Feitelijk stond er één priester voor het gehele eiland, huwelijk sluiten was onmogelijk Het moet dien priesters moeilijk gevallen zijn om een werkelijk geregelde zielzorg te oefenen. Daarbij komt nog, dat die zielzorg bemoeilijkt werd door de herhaalde rastwisten onderling. Herhaaldelijk komen er vermaningen van den gouverneur om toch niet te twisten onderling.

Opvallend is het, dat de katholieken hetzelfde jaar in de Bredestraat met een kerkje kunnen beginnen. Dit werd de later cathedrale kerk, toen nog een heel klein huisje. Om militaire redenen mochten er nl. geen grote huizen in Otrabanda gebouwd worden.

Onwillekeurig komt het vermoeden op, of men het bouwen van dat kerkje juist in deze tijd wellicht heeft toegestaan, om in Coro met feiten te kunnen bewijzen, dat hier werkelijk volledige vrijheid van godsdienst was?

Er werd vooraan in de Bredestraat ook een lutherse kerk gebouwd (later verwoest bij het beleg der Engelsen). De katholieken hielpen mede met de bouw.

Tot overmaat van ramp brachten de Europese oorlogen mede, dat er vrijwel geen enkel schip op Curaçao binnen liep. Overal was gevaar voor zeeroof, het wettelijk erkende bedrijf in oorlogstijd. De toestand op Curaçao werd door alles zo gevaarlijk en moeilijk, dat Gouverneur Isaac Faesch deze woorden naar Holland schreef in zijn brief van 28 December 1752. „Het was al zo ver gekomen, dat de gemene man niet meer aan de kost kan komen, De ganse scheepvaart ligt in de grond en de kooplieden, die nog negotie hebben, worden door de ongelukkigen geruineerd.

De armoede hier te lande is groot en onbeschrijfelijk."

7 April 1751 ziet gouverneur Faesch zich weer eens genoodzaakt de negers en mulatten te vermanen niet te twisten, hij schijnt te zien, dat er grond voor ontevredenheid is, hij benoemt althans twee nieuwe kerkmeesters.

„Er zijn hier twee priesters", zegt het stuk.

Men vraagt zich af, hoe lang heeft de uittocht naar Coro aangehouden, daar, naar we weten, de pogingen van den gouverneur om paal en perk te stellen aan die uittocht, geen succes hebben gehad. (Het duurde tot 1863).

Welnu nog in een Rapport aan Zijne Doorluchtige Hoogheid den Here Prins van Oranje en Nassau etc. etc. overgegeven van wege Hoogstdesselve commissarissen naar de koloniën van den Staat in de West Indiën betreffende het eiland Curaçao. Den Haag 17 Februari 1791 getekend door A.S. van Grovestins en W.C. Boey, lezen wij nog de klacht, dat de mensen hier in hun katholiciteit „veeltijds" een aanleiding vinden om naar de kust te vluchten. Het vluchten naar Coro was na veertig jaren dus nog volop aan de gang. Nog steeds trachtte men daarheen te ontsnappen, want vrijheid werd beloofd, vrijheid ook van godsdienstoefening.

Dit rapport geeft ook een middel tegen het uitwijken naar Coro.

Wij vinden het middel totaal onbegrijpelijk. De Heren stellen namelijk voor, dat men zal verbieden aan de Roomse geestelijkheid nog ooit iemand hier te dopen.

Als men maar niet gedoopt is, dan zal er geen verlangen zijn, om het geloof vrij te kunnen belijden. Hier wordt dus, nogal tamelijk duidelijk, toegegeven, dat die uittocht naar de kust niet slechts te doen was om vrij te zijn van een „Sjon", maar ook uit het godsdienstig oogpunt om vrij de godsdienst te kunnen oefenen.

Een zekere pater Louis had hier schuld gemaakt, doch een Franse koopman Jarreau, (zijn naam leeft nog in de wijk ten Westen van de stad, die men foutief nu Charo noemt) komt hem te hulp als de justitie hem aanspreekt.

In het jaar 1678 maakte zich een grote vrees meester van de bevolking van Curaçao, De Fransen waren met een grote vloot in aantocht, om Curaçao te bemachtigen. Men stelde alles in het werk om het zolang mogelijk te zullen uithouden.

De bekende zeerot, Jan Erasmus Reyning, sloeg voor, om de heuvels, die vlak tegenover de stad lagen (daar waar nu Otrabanda is) te laten springen, want het kon wel eens zijn, dat de vijand zijn baterijen daar zou opstellen en zo van uit de hoogte op de stad zou neerschieten. Zijn voorstel werd aangenomen, men liet de heuvels slechten. De Franse vloot strandde voordat ze Curaçao bereikte.

Maar met dit al was dat grote effen terrein ontstaan, dat wij nu kennen als het met winkels volgebouwde Otrabanda, met daar midden tussen in de St. Annakerk, waar we hier over wilden spreken.

Aanvankelijk bleef dat terrein, wat onstaan was door het in de lucht laten vliegen van een paar heuvels, kaal en niet bebouwd. Het moest nog tot 1707 duren, dat een gouverneur in Holland aanvroeg, om daar te laten bouwen.

De tegenwoordige pro-cathedrale kerk in de Bredestraat. Otrabanda, Willemstad, heeft een steen met het jaartaal 1752 in de muur. Werd toen de kerk daar gebouwd? Pater Schabel schijnt aan de Handelskade gewoond te hebben. later wonen de Jezuïeten in de Kuyperstraat. De boven vermelde Gijsbert Roelos Cales ruilt 12 September 1736 met Bernard Schager: drie huizen in Otrabanda ten zuiden van de weg tegen een huis in de Kuyperstraat.

Nadat de Jezuïeten de missie van Curaçao hadden moeten opgeven, volgt er een tijd van verwarring voor het geestelijk leven op Curaçao, niet dat Curaçao zonder priesters was, altijd kwamen er wel voorbij, doch er was geen geregelde zielzorg door vaste aangesteld pirsters.

In dit tijdperk, dat zou duren tot de komst van de Paters Franciscanen (1776) zien we ook de figuur van den prefect Grimon. We willen deze figuur wat nader belichten. In het jaar 1751 is de man op Curaçao en tekent op 24 Januari als „recteur". Men vraagt natuurlijk onmiddellijk waarom de man Frans schrijft terwijl toch staat opgegeven, dat hij van Porto Rico afkomstig zou zijn. We weten echter, dat er verschillende katholieke Franse kooplieden op het eiland leefden, zodat de conversatie wel gedeeltelijk Frans geweest moet zijn. Zijn voornamen zijn Miguel Louis (afgezien van allerlei verschrijving). Het was een Pater Augustijn. Hij is dus net als de eerste prefect van het eiland Curaçao een pater Augustijn. Misschien hadden de oversten vernomen, dat de Paters Jezuïeten de missie van Curaçao hadden opgegeven en zonden zij nu weer één der hunnen naar het eiland. In Rome wist men er in het jaar 1755 nog niets van.

Volgens het verslag ener vergadering van de congregatie van de Propaganda wist men in dat jaar niet wie er op Curaçao was. Men had er ook geen mededeling over ontvangen van de generaal der paters Augustijnen,

Pater Grimon ontving toelating van den gouverneur. Er is tegelijk met hem nog een andere priester op het eiland pater Meseretz, een Fransman, ook met permissie van den gouverneur. Van 14 Mei af tekent Grimon alléén de doopjes aan in het doopboek, misschien is de andere geestelijke elders gaan werken, zodat er op twee plaatsen zielzorg is. Hij is niet vertrokken, want hij komt nog tweemaal voor in het doopboek en zegt er dan bij dat de pastoor hem heeft toegestaan om te dopen.